

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ निरूपणतात्पर्यमाह पुण्येति ॥ ९ ॥ पुण्यादिवियोगेहेतुंज्ञानिनामभ्येसंभवमाह ज्ञानिनामिति तत्त्वज्ञसंगत्यातत्त्वंप्राप्यपुण्यपापविमुक्तोभवतीत्यर्थः अबीजंनिरविद्यं
॥ १० ॥ अव्यक्तस्थंअव्यक्तेऽमूर्तेब्रह्मणितिष्ठतीतितथा अव्यक्तद्वाराप्राप्यमित्यर्थः किमंजुषारत्नवनेत्याह सएषइति प्रकृतिःस्वरूपं नित्यंकूटस्थएवसउपचाराप्रकृतिस्थइत्युच्यते घटाकाशेगतिरिवास्मि
न्प्रकृतिस्थत्वमारोप्यते ॥ ११ ॥ एतेनायस्कांतकल्पेन प्रकृतिर्लोहत्तुल्या ॥ १२ ॥ उभयोरपितुल्यवच्चेतनत्वंमन्वानःप्रकृतेरचेतनत्वमाक्षिपति अनादीत्यादिना अमूर्तत्वंअदृश्यत्वं तच्चनित्यानुमेयेप्रधानेपु

कोटिशश्वकरोत्येषप्रत्यगात्मानमात्मना ॥ सात्विकस्योत्तमंस्थानंराजसस्येहमध्यमं ॥ ३ ॥ तामसस्याधमंस्थानंप्रादुरध्यात्मचितकाः ॥ केवलेनेहपुण्येनग
तिमूर्ध्वामवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ पुण्यपापेनमानुष्यमधर्मेणाप्यधोगतिं ॥ द्वंद्वमेषांत्रयाणांतुसन्निपातंचतद्वतः ॥ ५ ॥ सत्वस्यरजसश्चैवतमसश्चशृणुष्वमे ॥ सत्व
स्यतुष्णोदृष्टंरजसश्चतमस्तथा ॥ ६ ॥ तमसश्चतथासत्त्वंसत्वस्याव्यक्तमेवच ॥ अव्यक्तःसत्त्वसंयुक्तोदेवलोकमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ रजःसत्वसमायुक्तोमानुषेषु
प्रपद्यते ॥ रजस्तमोभ्यांसंयुक्तस्तिर्यग्योनिषुजायते ॥ ८ ॥ राजसैस्ताम्रसैःसत्त्वैर्युक्तोमानुषमाप्नुयात् ॥ पुण्यपापवियुक्तानांस्थानमाहुर्महात्मनां ॥ ९ ॥ शाश्व
तंचाव्ययंचैवमक्षयंचामृतंचतत् ॥ ज्ञानिनांसंभवंश्रेष्ठंस्थानमव्रणमच्युतं ॥ अतींद्रियमबीजंचजन्ममृत्युतमोनुदं ॥ १० ॥ अव्यक्तस्थंपरंयत्तत्पृष्टस्तेहंनरा
धिप ॥ सएषप्रकृतिस्थोहितस्थइत्यभिधीयते ॥ ११ ॥ अचेतनाचैवमताप्रकृतिश्चापिपार्थिव ॥ एतेनाधिष्ठिताचैवसृजतेसंहरत्यपि ॥ १२ ॥ जनकउवाच
अनादिनिधनावेतावुभावेवमहामते ॥ अमूर्तिमंतावचलावप्रकंप्यगुणागुणौ ॥ १३ ॥ अग्राह्यावृषिशार्दूलकथमेकोह्यचेतनः ॥ चेतनावांस्तथाचैकःक्षेत्रज्ञ
इतिभाषितः ॥ १४ ॥ त्वंहिविप्रेन्द्रकारुर्येनमोक्षधर्ममुपाससे ॥ साकल्यंमोक्षधर्मस्यश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ १५ ॥ अस्तित्वंकेवलत्वंचविनाभावंतथैवच ॥
दैवतानिचमेब्रूहिदेहंयान्याश्रितानिवै ॥ १६ ॥

रूपेचतुल्यमतस्तयोरनादिनिधनत्वंतत्त्वाप्रकंप्यगुणागुणत्वं अगुणःसंगित्वादिदोषः गुणोऽसंगित्वादिः अप्रच्युतस्वभावावित्यर्थः ॥ १३ ॥ अयास्तत्वाच्चतयोर्वैलक्षण्यंननिश्चेतुंशक्यमित्याहायास्याविति
॥ १४ ॥ १५ ॥ एवंपुंसश्चेतनत्वेपिअस्तित्वंकथं वन्धौष्ण्ययोरिवपुंप्रकृत्योर्युगपन्नाशावश्यंभावात् अस्तित्वेवाकेवलत्वंप्रकृत्यावियुक्तत्वंकथं पुंसोविभुत्वेनप्रकृतेरविनाशेनचतदसंभवात् ननुतर्कमतेआ
त्मनसोरिवपुंप्रकृत्योर्नित्ययोगेपिफलोपहितोविलक्षणःसंयोगोन्यःसचकादाचित्कइतितदभावान्मोक्षेपुंसःकेवलत्वंयुज्यतइत्याशंक्याह विनाभावमिति निरवयवेपुंसिअव्याप्यवर्तिनःसंयोगस्यैवासंभवा
त् अभ्युपगमेपितंत्वादिवत्प्रदेशभेदाभावेनतद्वैलक्षण्यस्यसुतरामसंभवाच्चदृष्टान्तेदार्ष्टान्तिकेचतुल्यवत्संयोगासिद्धौदृश्यमानस्यसंयोगस्यमिथ्यात्वमंतरेणविनाभावोनसंभवति मिथ्यात्वंचप्रत्यक्षादिप्रमाणवि
रुद्धमित्याशयः ॥ १६ ॥